

10. tanulmány

Az ígéret gyermekei

December 2., szombat délután

Ézsauának is megvolt a joga ahhoz, hogy bűnbánattal keresse Isten kegyét, de az elsősülöttségi jog visszaszerzésére már nem volt lehetősége. Nem büntudat okozta a fájdalmát. Nem arra vágyott, hogy megkülönböztessen Istennel.

Ő bűne következményei miatt bánkódott, és nem azért, mert vétkezett. A menny áldásaival és kívánalmaival szembeni közömbössége miatt nevezi a Szentírás Ézsauót „istentelennek” (Zsid 12:16). Ő azokat képviseli, akik nem sokra értékelik a Krisztus által megszerzett üdvösséget, és a föld mulandó dolgaiért feláldozzák mennyei örökségüket. Tömegek élnek csak a mának. Nem gondolnak és nem törődnek a jövővel. Ézsauóhoz hasonlóan kiáltanak: „Együnk és igyunk, holnap úgymint meghalunk!” (1Kor 15:32) Hajlamaik rabjai, az önmegtágadás gyakorlása helyett lemondanak a legnagyobb értékekről. – *Pátriárkák és próféták*, 181. o.

Isten szeretete az ember iránt igencsak különleges – irgalomból fakadó szeretet, mivel tárgya, az ember semmit sem érdemelt ki. (...) A bűn nem képezi Isten szeretetének tárgyát, inkább gyűlöletre készíti Őt. Mindezek mellett irgalmat tanúsít a bűnös iránt, mivel a vétkes ember magán viseli a Teremtő képmását, és tőle kapott képességekkel rendelkezik, amelyek révén Isten gyermekévé válhat, de nem saját érdemeire hivatkozva, hanem Krisztus érdemeinek, az Üdvözítő nagy áldozatának köszönhetően. (...) Isten megszakítás nélkül fejezi ki szeretetét és irgalmát a bűnös iránt. – *That I May Know Him*, 46. o.

Krisztus nem kényszeríti az embereket arra, hogy befogadják Őt. Csak a Sátán és az ördögi lélek vezetése alatt álló emberek gyakorol-

nak kényszerít a lelkekre. A gonosz angyalokkal szövetkezett emberek azon ürügy alatt, hogy az igazságért buzgólkodnak, saját vallási nézeteik kényszerítésével időnként szenvedéseket zúdítanak társaikra. Krisztus ellenben csak irgalmassággal és szeretetének kinyilvánításával igyekszik a lelkeket megnyerni. Az emberi szívben nem tűr el vetélytársat, nem fogad el megosztott szolgálatot. Csak önkéntes szolgálatra vágyik, a szív készséges, szeretetből fakadó odaadására. – *Az apostolok története*, 541. o.

December 3., vasárnap – Pál terhe

Isten azt akarta, hogy dicsérjék és magasztalják népét, Izraelt. Mindent megadott nekik, ami lelkileg a javukat szolgálhatta. Minden lehetőséget megteremtett arra, hogy jellemük olyanná formálódjon, amivel Őt képviselhetik. (...)

A világ népei csodálták volna Isten törvénye iránti engedelmességük nyomán fakadó jólétüket. Jólétükkel az Úr dicsőségét és hatalmának magasztos voltát kellett volna megmutatniuk. Isten papok és fejedelmek birodalmává akarta tenni Izraelt. Mindent megadott nekik ahhoz, hogy a föld legnagyobb népévé legyenek. (...)

Izrael azonban nem töltötte be a menny szándékát. Az Úr kijelentette: „Úgy plántáltalak el téged, mint nemes szőlővesszőt, mindenestül hűség magot: mi módon változtál hát nekem idegen szőlőtőnek fattyú hajtásává?” „Buja szőlőtő az Izrael, amely termi az ő gyümölcsseit.” (Jer 2:21; Hós 10:1) – *Krisztus példázatai*, 288, 290. o.

Krisztus küldetése volt bemutatni az embereknek a mennyek országának jellegét, rámutatva arra, hogy semmit sem jelent a név, a rang és a pozíció, mivel a menny szemében csak a tiszta erény és a szent jellem számít. A hegyen elhangzott prédikációjában első szavaival éppen ezeket a tévhiteket akarta eloszlatni. „Boldogok a lelki szegények – mondta Jézus –, mert övék a mennyeknek országa! Boldogok, akik sírnak, mert megvigasztaltatnak! Boldogok a szelídek, mert ők öröklik az országot! Boldogok, akik éheznek és szomjúhozják az igazságot, mert ők megelégtetnek! Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyerne!”

Krisztus az isteni törvény szerteágazó elvárásait ismertette. Próbálta helyreigazítani az emberi elképzeléseket az igazi tanítások felmagasztalásával, és áldást mondva azon jellemtulajdonságokra, amik éles ellentétben álltak nemzedéke magatartásával. Egy olyan országot tárt eléjük, amelyben nincs helye az emberi becsvágynak és a földi szenvedélynek.
– *Lift Him Up*, 135. o.

Legnagyobb szükségünk... a veszendő lelkek iránti szeretet, amely szeretet gazdagon árad Isten trónja felől. Az igazi keresztény teljes lényéből szeretet árad. Ez a szeretet megérinti a létfontosságú szerveket, az agyat, a szívet, a karokat és lábakat, és képessé teszi az embert, hogy tántoríthatatlanul álljon, amikor az Úr arra kéri, és ne járjon a tévelygők ösvényein. Krisztus buzgó, mindent megemésztő szeretettel viszonyul a veszendő lelkekhez, és ez az élet képezi a kereszténység jellegét. (...)

Csak aki együtt érez az elesettel, aki szeret, aki Jézus tetteit cselekedve fejezi ki szeretetét, fog tudni megállni és meglátni Őt, aki láthatatlan. Csak aki céltudatosan szereti embertársait, ismerheti meg Istent. Aki nem szereti azokat, akikért az Atya olyan sokat tett, nem ismeri Istent. Ez az oka, hogy olyan élettelenek a gyülekezeteink. – *Lift Him Up*, 134. o.

December 4., hétfő – Választottak

Ézsau és Jákobot egyformán tanították Isten ismeretére, és mindkettejüknek lehetősége volt Isten parancsolataiban járni és kegyeit élvezni, de nem mindketten választották ezt. A két testvér külön utakon járt, és ösvényük egyre jobban eltávolodott egymástól.

Isten nem zárta ki önkényesen Ézsau a üdvösség áldásaiból. Krisztus által mindenki elnyerheti kegyelmének ajándékait. Nem kiválasztás, hanem saját döntésük alapján kárhoznak el. Igéjében az Úr feltárta az örök életre való kiválasztás feltételeit, ami nem más, mint a parancsolatai iránti engedelmesség és a Krisztusba vetett hit. Isten a törvényével összhangban levő jellemet választja, és aki eléri kívánalmainak normáját, beléphet a dicsőség országába. Jézus ezt mondta: „Aki hisz a Fiúban,

örök élete van; aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet.” (Jn 3:36)
 – *Pátriárkák és próféták*, 207. o.

Jézus azoknak is felajánlotta az élet kelyhét, akik azt tartották, hogy gazdagok, dúsgazdagok, és semmire sincs szükségük, ezért megvetően fordultak el a kegyes ajándéktól. Aki egészségesnek tartja magát, és azt képzei, hogy ő elég jó, tehát elégedett az állapotával, az nem törekszik arra, hogy Krisztus kegyelmében részesüljön, és Jézus isteni jellemének részesévé váljon. A kevély nem érez hiányt, ezért bezárja a szívét a Megváltó és a kimondhatatlan áldások előtt, melyek adományozására jött Urunk a földre. Akik a maguk szemében gazdagok és dicséretre méltók, azok nem kérnek hittel, ezért nem is részesülnek Isten áldásában. Úgy érzik, hogy nincs szükségük semmire, ezért üresen távoznak. Akik viszont tudják, hogy nem menthetik meg magukat, és saját erejükből szent cselekedetekre sem képesek, azok nagyra értékelik azt a segítséget, amit Krisztus tud nyújtani nekik. – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 7. o.

Hogy lesz a lélek Krisztus juha? Ha úgy dönt, hogy elfogadja Őt. Ám Jézus előbb választotta őt. Tudta jól, hogy kik fognak válaszolni hívására, és ismerte mindazokat, akik szerették volna elfogadni Őt, ám bizonyos ellenszegülés következtében mégis hátat fordítanak neki... Akik meghallották a hangját, és Jézusban Isten Bárányát látták, és hittek benne, azok saját döntésük alapján az Ő tulajdonává váltak. Csakhogy... ők a krisztusi hívásra válaszolva döntöttek mellette. Az Üdvözítő szeretete még azelőtt megnyilvánult irányunkban, mielőtt mi szerettük volna Őt. (...)

Ahogy a pásztorra bízzák a nyáját, úgy lett az egész emberi család is Jézusra bízva. Ezeket a juhokat és bárányokat pásztori törődéssel kell gondozni. Őket a hű Pásztor fogja terelgetni hűségese szolgálói révén, és ha engednek az Ő szavának, akkor nem esnek áldozatul a ragadozóknak.
 – *That I May Know Him*, 52. o.

December 5., kedd – Titkok

A szívben, amely nem érti meg és nem ismeri el bűnösségét, nem maradhat meg Jézus végtelen szeretete. A kegyelem által megváltozott lélek csodálja a mennyei jellemet. Ám ha nem látjuk meg erkölcsi hiányosságainkat, az annak tudható be, hogy nem láttuk meg Krisztus szépségét és tökéletességét. Minél kevesebb érdemleges dolgot találunk önmagunkban, annál több tiszteletre méltó dolgot fedezünk fel a végtelen tisztaságú és szépségű Megváltóban. (...)

Isten nem úgy bánik velünk, ahogy a korlátolt emberek bánnak egymással. Irgalommal, szeretettel és együtt érző gyöngédséggel viszonyul hozzánk. „Bővelkedik a megbocsátásban.” Ő mondta: „Eltörlöm álnokságaidat, mint felleget.” – *Our High Calling*, 27. o.

Isten szándéka volt, hogy kegyelme mind a pogányok, mind a zsidók között megnyilvánuljon. Ez világosan kifejezésre jut az Ószövetség próféciaiban. Bizonyításait az apostol néhány jövendöléssel alá is támasztja. „Avagy nincsen-e – kérdezi – a fazekasnak hatalma az agyagon, hogy ugyanazon gyúradékból némely edényt tisztességre, némelyet pedig becstelenségre csináljon? Ha pedig az Isten az Ő haragját megmutatni és hatalmát megismertetni kívánván nagy békességtűrőssel elszenvedte a harag edényeit, melyek veszedelemre készítették, és hogy megismertesse az Ő dicsőségének gazdagságát az irgalom edényein, melyeket eleve elkészített a dicsőségre, mit szólhatsz ellene? Akikül el is hívott minket nemcsak a zsidók, hanem a pogányok közül is. Amint Hóseásnál is mondja: Hívom a nem én népemet én népemnek; és a nem szeretettet szeretettnek. És léssen, hogy azon a helyen, ahol ez mondott nekik: Ti nem vagytok az én népem, ott az élő Isten fiainak fognak hívatni.” (Róm 9:21–26) – *Az apostolok története*, 376. o.

Aki nem törekszik naponta Krisztushoz hasonlóvá lenni, nem ismerheti meg Isten jellemét. A hit által Krisztusban, mint személyes Megváltóban élt tiszta élet vezet el a hívót a magasabb istenismeretre. Aki nem rendelkezik nemes és keresztény jellemmel, nem képviselheti megfelelően Istent. Prédikálhat Jézusról, de nem tudja bemutatni hallgatóinak, hogy szívében Krisztus az állandó meghívott. (...)

Azokkal a jellemtulajdonságokkal kell rendelkezünk, amelyek a Megváltó jellemének teljességét is meghatározták – szeretettel, türelemmel, együttérzéssel és jósággal...

A legnagyobb és legvégzetesebb ámitás, ha azt feltételezzük, hogy az ember olyan hittel rendelkezhet, ami elvezetheti az örök életre, még akkor is, ha nincs meg benne a hittestvérei iránti szeretet. Aki szereti Istent és a felebarátját, az telve van világossággal és szeretettel. Isten benne és körülötte van. A keresztények szeretik társaikat, mivel ezek az emberek drága áron, Krisztus halála által lettek megváltva. A keresztény egyszerűen nem tehet mást, csak hogy szeret, mivel „Isten a szeretet”. – *Manuscript 133*, „The Importance of the Law of God”, 1899. szeptember 20.

December 6., szerda – Ammi: „én népem”

„Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és tudományának mélysége! Mely igen kikutathatatlanok az Ő ítéletei és kinyomozhatatlanok az Ő útjai! Mert kicsoda ismerte meg az Úr értelmét? Vagy kicsoda volt neki tanácsosa? Avagy kicsoda adott előbb neki, hogy annak vizsgálja azt? Mert őtöle, őáltala és őreá nézve vannak mindenek. Ővé a dicsőség mindörökké!” (Róm 11:33–35)

Így mutatja ki Pál, hogy Isten úgy a zsidók, mint a pogányok szívéét átalakíthatja, és egyformán részesítheti Krisztusban hívó gyermekeit az Izrael népének ígért áldásokban. Ezzel kapcsolatban ismétli Ésaiás prófétának Isten népére vonatkozó kijelentéseit: „Ha Izrael fiainak száma annyi volna is, mint a tenger fővénye, a maradék tartatik meg. Mert a dolgot bevégzi és rövidre metszi igazságban; mivel rövidesen végez az Úr a földön. És amint Ésaiás előre megmondotta: Ha a seregeknek Ura nem hagyott volna nekünk magot, olyanokká lettünk volna, mint Szodoma, és Gomorához volnánk hasonlók.” (Róm 9:27–29) – *Az apostolok története*, 378. o.

Időnként úgy tűnik, mintha az Úr elfeledkezne az egyházát fenyegető veszélyekről és az ellenség okozta sebekről. De Isten nem felejt. A világon semmi sem olyan drága neki, mint egyháza. Nem az Ő aka-

rata, hogy a világiasság elrontsa bizonyítványukat. Nem engedi, hogy Sátán kísértései legyőzzék népét. Megbünteti azokat, akik hamis színben tüntetik fel Őt, de könyörül azokon, akik őszintén megbánják bűneiket. Mindazoknak megadja a szükséges segítséget, akik erőt kérnek tőle a keresztény jellem kialakításához.

A vég idején Isten népe sóhajtozik és sír a földön véghezvitt utálatosságok miatt. Könnyek között figyelmeztetik a gonoszokat a veszélyre, ami azért fenyegeti őket, mert lábbal tiporják a menny törvényét. Kimondhatatlan fájdalommal és bűnbánattal alázzák meg magukat az Úr előtt. A gonoszok gúnyolódnak bánkódásukon, és kinevetik ünnepléses fohászaikat. Isten népének gyöttrődése és megalázkodása kétségtelenül bizonyítja, hogy visszanyerik a bűn következtében elvesztett erejüket és nemes jellemüket. Krisztushoz egyre közelebb kerülve, szemüket tökéletes tisztaságára irányítva világosan felismerik a bűn végtelenül súlyos voltát. Az eredményes és győzelmes élet feltétele a szelídség és az alázatosság. A dicsőség koronája vár azokra, akik térdre borulnak a kereszt lábánál. – *Próféták és királyok*, 590. o.

Jézus a legmélyebb érdeklődéssel figyelni igyekezetünket. Tudja, hogy gyengeségekkel megkötözött emberek végzik a munkáját. Szánakozással tekint bukásainkra és csüggedéseinkre. Ezekből a kudarcokból és hibákból azonban sokkal kevesebb is lehetne, hiszen ha a mennyel összhangban tevékenykedünk, szolgáló angyalok fáradoznak velünk, és sikerrel koronázzák igyekezetünket. – *Bizonyágtételek*, 5. kötet, 420. o.

December 7., csütörtök – Megbotránkozás

Az Úr népet választott magának, és igazságának letéteményesévé tette őket. Az volt a szándéka, hogy Isten jellemének bemutatásával Izrael hozzá vonzza az embereket. Az egész világnak továbbítani kellett volna az evangélium meghívását. Az áldozati istentiszteletek tanításának fel kellett volna magasztalni Krisztust a nemzetek előtt, és aki órá függesztette volna szemét, élhetett volna.

Izrael azonban nem valósította meg a menny célját. Elfelejtették Istent, és szem elől tévesztették magas kiváltságukat, hogy az Úr kép-

viselői legyenek. Mennyből nyert áldásaik nem hoztak áldást a világra. Összes előnyeit a maguk dicsőségére sajátították ki. Megrabolták Istent a szolgálattól, amit elvárt tőlük, és embertársaiktól is elrabolták a vallásos útmutatást és a szent példát. – *Bizonyságtételek*, 8. kötet, 25–26. o.

Megváltónk a „Próbakő”. A próba, a nagy teszt teljes mértékben sikeres volt. Általa teljeseedett be Isten megváltási terve az elveszett emberiségre vonatkozóan. Nem volt alap, ami olyan sok nehéz próbának lett volna alávetve, mint Ő, a „Próbakő”. Jehova tudta, hogy ez az alap tartós marad. A világ összes bűne rá fog nehezedni. Isten választottai meg fognak mutatkozni, és a menny kapui szélesre tárulnak azok előtt, akik hisznek; a győzteseknek kimondhatatlan szépségben lesz részük. – *Our High Calling*, 54. o.

A hívőknek Krisztus az erős alap. Ők azok, akik a sziklára esnek, és szétzúzódnak. Ők képviselik a Jézusba vetett hitet és alárendelődést. A sziklára esni és szétzúzatni annyi, mint feladni önigazultságunkat, és egy gyermek alázatával járulni Krisztushoz, vétkeinket megbánva, úgy, hogy hiszünk megbocsátó szeretetében. Ugyancsak hit és engedelmeség által épülünk fel Krisztuson, mint fundamentumunkon.

Erre az élő köre zsidók és pogányok egyaránt építhetnek. Ez az egyetlen alap, amire biztosan építhetünk. Mindenki számára elég széles és elég erős, hogy hordozza az egész világ súlyát, terhét. (...)

„Akik engedetlenek lévén megütköznek az Igében” (1Pt 2:8), azoknak Krisztus a megütközés sziklája. (...)

A nép, ami visszautasította Jézust, hamarosan pusztulni látja városát, nemzetét. Dicsőségük elhalványul, szétszóródnak, mint szélben a por. Mi tette tönkre a zsidókat? A szikla, mely – ha ráépítettek volna – biztonságuk lett volna. Isten megvetett jósága, az elutasított kegyelem. Az ember szembehelyezkedik az Úrral, és minden, ami üdvösségét szolgálná, pusztulását okozza.

Minden halált hoz, amit Isten életre rendelt. A zsidók megfeszítették Krisztust – ezzel magukra vonták Jeruzsálem pusztulását is. Rájuk nehezedett a Kálvárián kiömlött vér, és pusztulást hozott nekik ezen a vi-

lágon és az eljövendőre nézve is. Az lesz a végső nagy nap, amikor az ítélet kitöltetik Isten kegyelmének visszautasítóira. A Megváltó, a megütközés köve bosszúálló hegyként fog megjelenni nekik. Arcának dicsősége, ami élet az igazaknak, emésztő tűz lesz a gonoszoknak. Az elutasított szeretet, a megvetett kegyelem miatt fog elpusztulni a bűnös. – *Jézus élete*, 599–600. o.

December 8., péntek – További tanulmányozásra

A nagy küzdelem, „A kései angol reformátorok” című fejezet.